

Spm. nr. S 1680

Til sundhedsministeren (19/2 01) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor patienters eventuelle mulighed for at modtage forsøgsbehandling i udlandet er behandlet i bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling, når der på ingen måde er tale om en patientret, men alene om en mulighed?«

Svar (2/3 01)

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

I lov om sygehusvæsenet fastsættes rammerne for, hvilke tilbud inden for sygehusvæsenet amterne skal stille til borgernes rådighed. Loven beskriver således bl.a. princippet om ret til vederlagsfri sygehusbehandling og bestemmelserne om frit sygehusvalg.

Bekendtgørelse nr. 31 af 19. januar 2001 om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp mv. er udstedt med hjemmel i sygehusloven. I bekendtgørelsen indgår bestemmelserne om adgang til forskningsmæssig behandling på linie med en række andre bestemmelser, der fastlægger dels amternes forpligtelser, dels borgernes adgang til sygehusvæsenets tilbud.

Når bestemmelsen i bekendtgørelsens § 22 er formuleret som en mulighed for amterne, skyldes det, at man som patient ikke har et krav på at blive henvist til alle de forsøg, man ønsker at deltage i. Dette er i overensstemmelse med, hvad der i øvrigt gælder i sygehusvæsenet, hvor afgørelsen af, hvilken behandling der skal ydes, gives på baggrund af en sundhedsfaglig vurdering. Det er derfor op til amtet (i praksis i første omgang ofte sygehuset), at vurdere om den forskningsmæssige behandling, som patienten skal henvises til i udlandet, er relevant for vedkommendes sygdom, og om den lever op til de faglige og patientsikkerhedsmæssige krav, vi sædvanligvis stiller til behandling i forbindelse med videnskabelige forsøg i Danmark.

Jeg ser således ikke nogen modsætning imellem formuleringen i bekendtgørelsens titel og bestemmelsen i § 22, hvorefter der etableres en adgang for amtet til at tilbyde behandling i udlandet og dermed en mulighed for patienten til, under visse betingelser, at opnå en ret.

Spm. nr. S 1681

Til sundhedsministeren (19/2 01) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes sygehuslovens princip om lige adgang til sygdomsbehandling kan forenes med bestemmelsen i § 22 i bekendtgørelsen om ret til sygehusbehandling, hvor det er op til den enkelte amtskommune at afgøre, om den ønsker at benytte denne mulighed?«

Svar (2/3 01)

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Sygehuslovens regler om, at amterne skal stille vederlagsfri sygehusbehandling til rådighed, betyder at borgerne i en konkret situation har ret til at modtage den fagligt relevante sygehusbehandling gratis.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål S 1680, hvortil henvises, er retten til sygehusbehandling ikke en ret til selv at vælge, hvilken behandling man som patient ønsker at modtage. Vurderingen af, hvilken behandling man har ret til at modtage, sker efter en sundhedsfaglig vurdering.

Det er op til de enkelte amter, som driftsansvarlige for sygehusvæsenet, at tilrettelægge tilbuddene i deres sygehusvæsen og foretage visitationen af patienterne inden for de rammer, som sygehusloven har afstukket. Dette gælder både for den behandling, der tilbydes på danske sygehuse og den behandling, som patienter af det offentlige kan henvises til at få i udlandet.

Spm. nr. S 1682

Til sundhedsministeren (19/2 01) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor tilbud om forskningsmæssig behandling efter § 22, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 31 skal foregå i samarbejde med et dansk sygehus, skal formuleringen i stk. 2 forstås således, at der skal foreligge godkendte forsøgsprotokoller fra en etisk komité, og vil ministeren nærmere specificere, hvad et samarbejde med et dansk sygehus skal bestå i, for at betingelsen i § 22, stk. 2, er opfyldt?«